



ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΣΟΔΩΝ
Δ/ΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΝΟΜΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ
Ταχ. Δ/ση: Αριστογείτονος 19
Ταχ. Κωδ.: 176 71, Καλλιθέα
Τηλ.: 210 9566817
Fax: 210 9531321

Καλλιθέα, 6/5/2014
Αριθμός απόφασης: 35

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις:

α. Του άρθρου 70Β' «Ειδική Διοικητική Διαδικασία - Ενδικοφανής Προσφυγή» του ν.2238/1994 (Κώδικας Φορολογίας Εισοδήματος, ΦΕΚ Α'151), όπως αυτές προστέθηκαν με τον ν.4152/2013, περίπτωση 1, υποπαράγραφος Α.5, παράγραφος Α, άρθρο πρώτο (ΦΕΚ Α'107), καθώς και τις διατάξεις της περίπτωσης 2α της ίδιας υποπαραγράφου του ίδιου νόμου.

β. Της αριθ. Δ6Α1198069 ΕΞ 2013/30.12.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών (ΦΕΚ Β' 3367) «Μετονομασία και ανακαθορισμός των αρμοδιοτήτων και της διάρθρωσης της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών».

γ. Του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 1 του άρθρου 5 της απόφασης ΠΟΛ 1209/6.9.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 2371), περί αρμοδιότητας έκδοσης των αποφάσεων της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης, καθώς και τις λοιπές διατάξεις της ίδιας απόφασης.

2. Την εγκύκλιο ΠΟΛ 1211/12.9.2013 της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Τις διατάξεις του άρθρου 7 της ΠΟΛ 1002/2013 (ΦΕΚ Β' 55/16.1.2014) Απόφαση του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων περί εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου 63 του ν.4174/2013 (Ειδική Διοικητική Διαδικασία - Ενδικοφανής Προσφυγή), όπως αυτό τροποποιήθηκε και ισχύει από 1/1/2014.

4. Τις διατάξεις των παραγράφων 5, 6 και 7 του άρθρου 46 του ν. 4174/2013 (Φ.Ε.Κ. 170/Α΄/26.7.2013), όπως ισχύει.
5. Τις διατάξεις του άρθρου 50 του ν.4223/2013 (ΦΕΚ Α΄ 287/31.12.2013).
6. Τις διατάξεις της Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων ΠΟΛ.1282/31.12.2013 (Φ.Ε.Κ. 54/Β΄/16.1.2014), που εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότηση της παραγράφου 6 του άρθρου 46 του ν. 4174/2013, όπως ισχύει.
7. Τις διατάξεις του άρθρου 14 του ν.2523/1997, όπως ίσχυαν μέχρι 31.12.2013.
8. Την αριθ./6.12.2013 ενέργεια του για τα μέτρα διασφάλισης των συμφερόντων του Δημοσίου, που εφαρμόστηκαν σε βάρος του υποκαταστήματος της αλλοδαπής εταιρείας «.....», καθώς και σε βάρος, μεταξύ άλλων, του του, ως νομίμου εκπροσώπου αυτής στην Ελλάδα, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 14 του ν. 2523/1997, όπως ίσχυαν μέχρι 31.12.2013.
9. Την από 6.12.2013 Ειδική Έκθεση Ελέγχου του, σχετικά με το ως άνω υποκατάστημα, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 14 του ν. 2523/1997, όπως ίσχυαν μέχρι 31.12.2013.
10. Την από 9.1.2014 αίτηση της εταιρείας, καθώς και μεταξύ άλλων, του του, που μας διαβίβασε το, με τα συνημμένα σε αυτή, για την ολική άρση των διασφαλιστικών μέτρων που εφαρμόστηκαν σε βάρος του με την αριθ./6.12.2013 ενέργεια της προαναφερόμενης ελεγκτικής αρχής.
11. Το αριθ. ΦΕΚ/4.10.2007 (ΤΕΥΧΟΣ ΑΕ ΚΑΙ ΕΠΕ).
12. Η υπ' αριθμ./6.5.2014 Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.
13. Την από 5.5.2014 εισήγηση του Τμήματος Β2 της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.

Επί της από 9.1.2014 και με αριθμό πρωτοκόλλου αίτησης, την οποία μας διαβίβασε το και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της αίτησης, επαγόμεστε τα ακόλουθα:

Ο αιτών, με την υπό κρίση αίτηση, ζητά την ολική άρση των διασφαλιστικών μέτρων που εφαρμόστηκαν σε βάρος του με την αριθ./6.12.2013 ενέργεια του (.....), σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 14 του ν. 2523/1997, όπως ίσχυαν μέχρι 31.12.2013, με το αιτιολογικό της αοριστίας και έλλειψης αιτιολογίας της προσβαλλόμενης ενέργειας, του περιορισμού της οικονομικής του ελευθερίας, κατά παράβαση του άρθρου 5 του Συντάγματος και της μη νόμιμης λήψης των διασφαλιστικών μέτρων, της παραβίασης των αρχών της αναλογικότητας- ισότητας- χρηστής διοίκησης και τέλος της μη συνδρομής της υποτιθέμενης εικονικότητας των εκδοθέντων και ληφθέντων στοιχείων.

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 14 του ν.2523/97, όπως ίσχυαν μέχρι 31.12.2013, οριζόταν ότι κάθε φορά που η φορολογική αρχή διαπιστώνει φορολογικές παραβάσεις,

από τις οποίες βάσει ειδικής έκθεσης ελέγχου, προκύπτει η λήψη και χρήση εικονικών φορολογικών στοιχείων καθώς και η έκδοση τέτοιων στοιχείων, η συνολική καθαρή αξία των οποίων υπερβαίνει το ποσό των τριακοσίων χιλιάδων (300.000,00) ευρώ, επιβάλλονται στους παραβάτες οι κυρώσεις που προβλέπονται στις δύο πρώτες περιόδους της ίδιας παραγράφου, του ίδιου άρθρου.

Επομένως, η έλλειψη αιτιολογίας από το σώμα της προσβαλλόμενης πράξης, δεν αποτελεί λόγο ακύρωσης αυτής, αφού δεν είναι ανάγκη να εμπεριέχεται στο σώμα αυτής αλλά μπορεί να προκύπτει και από το φάκελο. Σε κάθε όμως περίπτωση, τόσο από το αιτιολογικό των ως άνω πράξεων όσο και από το αποδεικτικό υλικό του φακέλου είναι φανερό ότι ελήφθησαν υπόψη των αρμόδιων αρχών όλα εκείνα τα απαραίτητα στοιχεία προκειμένου να σχηματιστεί η κρίση τους. Συνεπώς, διόλου ανατιολόγητα εκδόθηκε η υπ' αριθμ./6.12.2013 ενέργεια του, καθόσον βάσει των αναφερομένων, στην από 6.12.2013 Ειδική Έκθεση Ελέγχου του αρθρ. 14 του ν. 2523/1997 που συνέταξε το, προκύπτει ότι η προσφεύγουσα εταιρεία εξέδωσε, έλαβε και έκανε χρήση εικονικών φορολογικών στοιχείων, συνολικής καθαρής αξίας πάνω από το όριο που προβλέπει το προαναφερόμενο άρθρο.

Επειδή, η επιβολή των κυρώσεων του άρθρου 14 ν. 2523/1997, αποβλέπουν στη διασφάλιση των συμφερόντων του Δημοσίου σε περιπτώσεις σημαντικής φοροδιαφυγής δικαιολογούνται με βάση την αρχή της δίκαιης ισορροπίας μεταξύ των απαιτήσεων του γενικού συμφέροντος και των απαιτήσεων για την προστασία των θεμελιωδών ατομικών δικαιωμάτων.

Επειδή, η κρίση περί αντισυνταγματικότητας νόμου ανήκει στη δικαιοδοσία των δικαστηρίων και όχι των διοικητικών αρχών, αλλά ήδη έχει κριθεί ότι οι ως άνω διατάξεις είναι σύμφωνες με τις διατάξεις των παρ. 1 και 5 του άρθ. 4 του Συντάγματος, σύμφωνα με τις οποίες: «Οι Έλληνες είναι ίσοι ενώπιον του νόμου» και «συνεισφέρουν χωρίς διακρίσεις στα δημόσια βάρη, ανάλογα με τις δυνάμεις τους», καθώς και με τις διατάξεις της παρ. 4 του άρθ. 25 του Συντάγματος που ορίζουν ότι : «Το Κράτος δικαιούται να αξιώνει από όλους τους πολίτες την εκπλήρωση του χρέους της κοινωνικής και εθνικής αλληλεγγύης».

- Αντίθετα με τα ανωτέρω, η υπεξαίρεση και ιδιοποίηση εσόδων του Δημοσίου εξαιτίας της μη απόδοσης παρακρατούμενων φόρων σαφέστατα «δε συμβάλλει στη συμμετοχή – συνεισφορά – χωρίς διακρίσεις στα δημόσια βάρη» αλλά αντίθετα «προσβάλλει τα δικαιώματα των άλλων και παραβιάζει τα χρηστά ήθη » (παρ.1 άρθ. 5 του Συντάγματος).

Επειδή, από την άλλη πλευρά, τα επίμαχα διασφαλιστικά μέτρα δεν οδηγούν στον οικονομικό αφανισμό του παραβάτη, καθόσον η λήψη τους δεν συνεπάγεται την απαγόρευση χορήγησης Αποδεικτικού Φορολογικής Ενημερότητας (Α.Φ.Ε.), για οποιονδήποτε άλλο λόγο εκτός από την χρήση αυτής για την μεταβίβαση περιουσιακών στοιχείων του παραβάτη, γεγονός που με κανέναν τρόπο δεν οδηγεί στην οικονομική εξόντωση αυτού, αφού τα στοιχεία αυτά δεν προσημειώνονται, κατάσχονται ή εκπλειστηριάζονται και έχουν τη δυνατότητα να τα διαχειριστούν με κάθε τρόπο.

Επειδή, τα επιβαλλόμενα μέτρα έχουν απολύτως αυστηρό χαρακτήρα και η Διοίκηση προβαίνει σε διαπιστωτικού χαρακτήρα αποτίμηση των πραγματικών περιστατικών και υπαγωγή τους στον κανόνα δικαίου πριν την εφαρμογή των διατάξεων. Είναι προφανές δε ότι με βάση τα προαναφερθέντα, τα μέτρα που λαμβάνονται από την Διοίκηση, προληπτικά και όχι κατασταλτικά, είναι κατάλληλα και αποτελεσματικά για την επίτευξή του επιδιωκόμενου σκοπού, χωρίς τα επερχόμενα μειονεκτήματα να υπερσκελίζουν τα πλεονεκτήματα.

Επειδή εξάλλου οι ισχυρισμοί του αιτούντος περί αντισυνταγματικότητας, περί παραβίασης της αρχής της αναλογικότητας και περί παραβίασης του ουσιώδους τύπου της διαδικασίας, καθώς και παραβίασης του άρθρου 5 παρ. 1 του Συντάγματος είναι απορριπτέοι ως αορίστως προβαλλόμενοι και αναπόδεικτοι.

Επειδή, σύμφωνα με την παρ. 24 του άρθρου 50 του ν.4223/2013, εμπροθέσμως και παραδεκτώς ασκείται η παρούσα ενώπιον της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.

Επειδή, εξακολουθούν να υφίστανται οι λόγοι για τους οποίους εφαρμόστηκαν τα μέτρα για τη διασφάλιση των συμφερόντων του Δημοσίου, σε βάρος του υποκαταστήματος της αλλοδαπής εταιρείας «.....», καθώς και σε βάρος, των νομίμων εκπροσώπων αυτής στην Ελλάδα, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 14 του ν. 2523/1997, όπως ίσχυαν μέχρι 31.12.2013.

Αποφασίζουμε

Αίρουμε το μέτρο της δέσμευσης του πενήντα τοις εκατό (50%) των καταθέσεων και των λογαριασμών σε τράπεζες ή άλλα πιστωτικά ιδρύματα που εφαρμόστηκε με την υπ' αριθμ./6.12.2013 ενέργεια του (.....)..... σε βάρος, μεταξύ άλλων, του του, με Α.Φ.Μ.:, αρ. διαβ.:, διεύθυνση κατοικίας:, (σύμφωνα με το σύστημα TAXIS) και (σύμφωνα με την κατατεθείσα αίτηση), αρμοδιότητας της Δ.Ο.Υ., ως νομίμου εκπροσώπου του υποκαταστήματος της αλλοδαπής εταιρείας με την επωνυμία «.....», με Α.Φ.Μ.: που τηρεί η εν λόγω εταιρεία στην Ελλάδα, αποκλειστικά και μόνο για τη χρέωση των τηρουμένων εκ μέρους του λογαριασμών σε αντίστοιχη πίστωση λογαριασμών του Δημοσίου, προκειμένου να ανταποκρίνεται στις φορολογικές του υποχρεώσεις στην Ελλάδα.

Κατά τα λοιπά εξακολουθούν να ισχύουν η υπ' αριθμ./6.12.2013 ενέργεια του (.....) και η υπ' αριθμ./6.5.2014 Απόφαση του Προϊσταμένου της Δ/νσης Επίλυσης Διαφορών.

Ακριβές Αντίγραφο

**Η Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης**

**Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ Δ/ΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ
ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

Γ. ΠΛΑΝΗΣ

Σημείωση: Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμοδίων διοικητικών δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της, με υποχρέωση, επί ποινή απαραδέκτου άσκησης της προσφυγής, επίδοσης επικυρωμένου αντιγράφου αυτής στην Υπηρεσία μας εντός είκοσι (20) ημερών από την λήξη της προθεσμίας για την άσκησή της (αρθρ. 126, ν. 2717/1999).